

Κυττάτε το πῶς ἴγινα, κουνήσατε τὸ κεφάλι
γὰ τὸ πολὺ τοῦ γάλι.

Καὶ τοῦτο τὸ κατέγραψαν ἀλύπτητα καὶ ἄπόνως
ὁ πανδοκματῶν χρόνος.

Ἐὶ σὺ, βασιτάζε, σίμωσε τὸ φράκον νὰ σηκώσης,
ἄνοιξε τὸ φορτιστήρι
καὶ πάρε το 'στὸ χέρι,
μὰ πρόσεχε γιὰ τὸ Θεὸ νὰ μὴν τὸ σαλακώσης.

Κρῦβ' ἱστορία μίσα του μεγάλων ἡμερῶν
καὶ πλουτῶν καὶ χωρῶν,
προτοῦ νὰ μουφλουζέτωμα καὶ πρὶν τὸ Παρλαμέντο
νὰ κἀνὴ φαλιμέντο.

Ἐπενθυμίζει τοὺς καιροὺς,
τοὺς κατὰ πάντα φλογεροὺς,
ποῦ 'ροκανίζαμε γλυκὰ
τάχυριστα τὰ δανειακά,
ποῦ 'δέναμε λουκανίκα 'στῶν σκίλων τῆς οὐραῖς
καὶ 'εἰρώγαμε καὶ 'εἰγάξαμε στερλίνας λαμπεραῖς.

Κάνε γρήγορα, κοκκίονα,
καὶ 'ετοιμάσου μάνι μάνι,
πάρετε καὶ τὴν εἰκόνα
τοῦ κυρίου Ντεληγιάννη.

Ἐμπροστὰ τῆς ἀγριεῖου,
πυρπολοῦμαι, πυρπολῶ,
τὴν φαλάκρα τῆς χαϊδεῖου,
τῆς μαπαρμπέταις τῆς φιλῶ.

Κρέμασέ τὴν μὲς 'στὴ σάλα
νάναι πρώτη μίσα 'στ' ἄλλα,
κορδωμένη, λατρευτή,
νὰ τὴν βλέπω πάντα τρέμων
καὶ τὴν φλόγα τῶν πολέμων
ἄσβεστον νὰ μοῦ κρατῆ.

Κρέμασέ τὴν μὲς 'στὴ σάλα νάναι πρώτο μας στολιδί,
μὰ θαρρῶ πῶς ἔχω κἀπου καὶ τὸ κἀδρο τοῦ Λεβιδῆ.

Μίσα 'στῆς μετακομιζέσαις
μὴ καὶ τοῦτον ληρονοήσης,
ποῦ καὶ τώρα μπουμπουνίζει, ποῦ καὶ τώρα πολεμεῖ,
τοῦ καιροῦ τοὺς πολεμάρχους βάλτους τῶνας 'στὴ γραμμῆ,
γιὰ νὰ στέκεται 'μπροστὰ τῶν θαυβομένη καὶ 'ἐνὰ
τῶν συγχρόνων τῶν γενναίων ἡ γενναία γενεά.

Πάρτε καὶ τὸ τουρέκι μου... ναθρὸ 'στὸν τοῖχο στέκει,
μῆτε πουλι δὲν 'μάτωσε, πρὲ ντιστεγκὲ τουρέκι.
Μίς 'στοῦ πολέμου τοὺς καιροὺς τ' ἀγόρασα καὶ 'ἐγὼ
ὅποταν Ἄρης ἐξάλλος τὸ γένος ἀνιόγει,
καὶ 'εἶδε καθένος ἔνοπλο καὶ 'ἐμένα τὸν λαγὸ,
ἀλλὰ δὲν τὸ 'χρειάσθηκα καὶ 'ἐσκορμάσα 'στὴν κώχη.

'Στὸ κάρρο βάλτε το καὶ 'αὐτὸ μαζὶ μὲ τὰ κειμήλια,
προσίχετε, χαμᾶλῆδες, μὲ τᾶλλα μὴν τρακάρη,
εἶναι τουρέκι 'ἱστορικό σὰν τᾶματα τ' Ἀχιλλεία,
ποῦ πολέμος ἐγίνηκε ποῖός νὰ τὸ πρωτοπαρῆ.

Ἐμπρός, βασιτάζοι δυνατοί,
προσίχετε τὸ σπάσιμο,

πάρετε καὶ τοῦτο τὸ κουτί,
ποῦ κρύβει τὸ παράσημο.

Γιὰ τὰς ἰπηρεσίας μου τὸ 'πῆρα πρὸς τὸ κράτος
καὶ 'ἰπότης ἴγινα στιλπνός καὶ παχυμουλαράτος.

Προσίχετε μὴ λερωθῆ, βασιτάζοι τοῦ διαβόλου,
προσίχετε παρακαλῶ καὶ τούτη τὴν κασιόλα,
κρύβει μεγάλα σχέδια περὶ Στρατοῦ καὶ Στόλου,
καὶ 'ἀέρ μπαλιέρ, ζιρι μπαλιέρ, καὶ 'στὴν κορφή κανίλα.

Κι' ἐγὼ συγγράφω σχέδια 'στὴν ὁρᾶσιν ἐπιμόνων
ἀπόκρυφα καὶ ἄτυπωτα,
καὶ 'ἐγὼ συγγράφω σχέδια κρυφὰ κρυφὰ καὶ μόνος
χωρὶς νὰ λέω τίποτα.

Προσίχετε τὰ μόνιπια νὰ μὴ κτυποῦν καὶ τριβῶνται,
πάρετε καὶ τοῦτο τὸ σακί, καρπὸν ἐπιμελείας,
καὶ μάθετ' ἐμπιστευτικῶς πῶς ἐδῶ μίσα κρύβονται
καταμετρήσεις τῶν νερῶν τῆς λίμνης Στυμφαλείας.

Ἐχω τὸν νοῦ μου καὶ γι' αὐτὰ,
σπουδαῖο ζήτημα καὶ 'αὐτό,
καὶ 'ἡ σκίφης μου δὲν σταματᾷ
'στὸ Στόλο μας καὶ 'στὸ Στρατό.

Κι' ἂν πάντα μοῦ χαλᾷ τὸν νοῦ
Μελούνα καὶ Καραμπουρνεῦ,
μὰ παίζω καὶ γιὰ τὰ νερά
ρόλο Μαλιτζεῦ καὶ Τσουρά.

Πάρτε καὶ τὰ διάφορα κατὰ καιροὺς λαγεῖα
γιὰ νὰ σκεπασῶμα μ' αὐτὰ τῶν αἰθουσῶν τοὺς τοίχους,
πάρετε καὶ τὰ δυσῶνομα τῶν ἀναγκῶν δοχεῖα,
ποῦ κάνουν καὶ τοὺς εὐγενεῖς ἴσα μὲ τοὺς πρῶτους.

Ἐμπρός ἐν μέσῳ τῶν βροντῶν καὶ τόσης συναυλαῖς
νὰ μετοικῆσουν εὐσταλῆ,
ἀπείρα καὶ 'ἀρτιμελῆ,
τὰ μόνιπια τοῦ μαγειριῦ καὶ τῆς πολυτελείας.

Φθάνει δὲ τόσους κτύπους ὁ Περικλῆς ταχύπους.

Π. — Λοιπὸν μετακομιζέσαι, ζυλιένε νοικοκῆρη;
Φ. — Μετακομιζέσαι καὶ 'ἐγὼ καὶ κῦττα πανηγύρι.

Νάτο τὸ σπῆτι τὸ παλῆθ
καὶ 'ἡ πρώτη κατοικία,
νὰ τῶν γραμμάτων τὸ Σχολειῶ,
τὸ πνεῦμα καὶ 'ἡ βλακεία.

Νάτο τὸ σπῆτι, ποῦ καιροὶ
τὸ 'εἴδασαν μεγάλοι,
ἐδῶ 'γίνθηκαν χοροὶ
καὶ ἔλαουσι μῦθολοι.

Ἐδῶ λερωσαὶ ντιστεγκὲ καὶ πῶζαις εὐγενῶν,
καὶ 'ἀπὸ τὰς φλέβας καθένος εὐγενεστάτου θρέμματος
σταγόνες καὶ μετῆγισαν αἰμάτων κυανῶν
καὶ 'εἶσι κατήνησα καὶ 'ἐγὼ πρὸ σικ γαλαζοσίματος.

Ἐδῶ πού λῆς τῆς ἀρχοντιᾶς ἐπῆρα τὸν ἀέρα,
 ἰδῶ μαγείαις τραπεζῶν καὶ βρόντα νύκτα μέρα,
 ἰδῶ συνῆρχοντο μ' ἐμᾶς
 καὶ στρατιὰ πνευμάτων,
 τελώνια τῆς Χαλιμαῆς
 ἀγνωστων ὀνομάτων.

Ἐδῶ ἴσπινθῆριζε μισαλὸ καὶ πνεῦμα ντικλιάτο,
 ἰδῶ κανεῖς κοινός,
 ἰδῶ ἴωλιάζαν πνεύματα, πού ἴφρουν ἄνω κάτω
 τὸ πνεῦμα καθενός.

Κηλῖδα δὲν ἐκῦτταζες εἰς τὸ τραπεζομέντυλο,
 καὶ μ' ἕνα δύο νεύματα
 ἴρχοντο μάγων πνεύματα
 καὶ ἴεσῦνανε τῆς λάμπαις μας καὶ κάθε πολυκάντυλο.

Ἐδῶ γλυκοκελάδησα τὸ κλίος τῆς πατρίδος,
 ἰδῶ πολὺς παροξυσμός, ἀναβρασμός καὶ βράσιμο,
 ἰδῶ ἴγνῆχαν καὶ ἴγεροταῖς τῆς δεκαετηρίδος
 καὶ ἴσά καλὰ καθοόμενα ἴπῃρα καὶ τὸ παράσημο.

Ἵποια δεκαετηρίς,
 βρῆ Περικλῆ ψωρίλη,

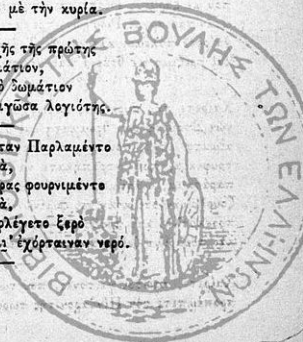
νὰ τὴν χαρῆς, νὰ τὴν χαρῆς,
 μοῦ ἴφωναζαν οἱ φίλοι.

Ἵποια δεκαετηρίς!... ἄς ἴτανε καὶ τώρα!..
 τί δόξα καὶ τιμὴ!..
 καὶ κολοκύθαις μουστειλαν οἴθασμασταὶ καὶ δῶρα
 φαγώσιμα καὶ μὴ.

Νάτῃν ἡ σάλα, πούγιναν ἐκεῖναις τῆς ἡμέραις
 τρικουβερταῖς βεγχιέραις
 μὲ δανεϊκὰ καθίσματα,
 σερβίτσια καὶ γλυκούσματα,
 καὶ ἴλογιότης ἴρχιτηκε ἴσά φαγητὰ τὰ χροῖα
 καὶ ἴνοικοκόρης τάχασε μαζί μὲ τὴν κυρία.

Ἐδῶ περιεβλήθημεν τῆς ἐποχῆς τῆς πρώτης
 τὴν δόξαν ὡς ἱμάτιον,
 καὶ εἰς τοῦτο τὸ ζωμάτιον
 συνῆρχετο, βρῆ Περικλῆ, σερβίσιμα λογιότης.

Ἐδῶ πού λῆς ἐνόμιζες πῶς ἴταν Παρλαμέντο
 μεγάλο μὲ ἴφορά,
 σ' αὐτὸ τὸ μέρος ἔβαζα τῆς ὥρας φουρμινέτο
 μὲ μπόλικα νερά,
 καὶ ἴόπταν τὸ λαργγι τῶν ἐσλίγετο ζερό
 ἴσά φουρμινέτο ἴπῃραινα καὶ ἴχόρταινα νερά.

Μὰ τὸ νερό, βρέ Περικλῆ, δὲν ἔπιναν χαράμι
γιατὶ σοφὸς ἔβλιντο προβλήματα καὶ γρίφοι,
πλὴν ὅταν ἐρωτᾶζοντο γενίθλια καὶ γάμοι
ἐκτάκτως ἐσερβήτετο κανένα καταφι,
κἂν τρίγωνο, κἂν μπαλκόνι,
ἢ καὶ μ' ἀμύδαλα χαλβάς.

Νὰ τὸ μπαλκόνι, Περικλῆ, ποῦ μὲ τὴν ταμπακίρα μου
ἔπερα τὸν ἄερα μου,
νὰ τὸ μπαλκόνι, ποῦ θάγαγε κι' ἡ ζυλοραμελιὰ
νὰ πέρη τὸν ἄερα τῆς μ' ἐμὲ τὸν σκαλετή,
κι' οἱ δούλοι μου 'ξισκόνιζαν κουβέρταις καὶ χαλιὰ,
κι' ἡ σκόνη τῶν ἰγέμιζε καθὲ διαβάτη μύτη.

Νὰ τὸ μπαλκόνι, ποῦ θάγαγε μὲ ζέστεις καὶ μὲ χιόνια
κι' ἐκῦτάζα, βρέ Περικλῆ, τ' ἀντικραὺν μπαλκόνια,
νὰ τὸ μπαλκόνι, ποῦ θάγαγε κι' ἔβλινον τὴ μύτη μου
κατὶ λιθάνταις τρέλλα,
κι' ἐκένωνε τὰ βρώμικα νερά τοῦ νεροχύτη μου
σὲ διαβατῶν καπίλα.

Νὰ τὸ μπαλκόνι, Περικλῆ, ποῦ πάντα πλάγι πλάγι
τῆς ὄρας 'λγασμονόσασμε 'στὴ γλῶσσα τῆς κουβέρτας,
κι' ὅταν ὁ μέγας πύλαμος ραγδαίως ἐξεργάη
ἐξηγεωραγῶας ἀπ' αὐτὸ μὲ τοὺς ἀπαλλαγέντας.

'Απάνω 'στῆς γαιδάρες μου καθίζω τὰ καπούλια
κι' ἀφίνα τῶν Πιννακωτῶν τὸ στοιχειωμένον σπῆτι,
ἄρχισε τὸ κουβάλημα μὲ τῆς αἰγῆς τὴν πούλια
κι' ἀκόμη δὲν ἐτέλειωσε μὲ τὸν 'Αποσπερίτη.

Χαίρετε σμόκινες κόκκινες, βελδέες, ρειδιγκότες,
κουζίναις, σάλαις, πλυσταριὰ, κοτίτσιμα ὄχιως κόταε,
χαίρετ' ἐπίσμοι χοροὶ καὶ δεκαετρίδες,
ποῦ μὲ νερό 'φουσκώσατε βατράχους μουσταροῦδες,
χαίρετε κρῖον φαγητῶν
τρέλλα κουβαρταλήκια,
κουνούπια τῶν Πιννακωτῶν,
κορίοι καὶ ποντίκια,

γειτόνων γειροντόγατοι καὶ γάτιας καὶ γατιὰ,
ποῦ 'κάνατε τὸ σπῆτι μου φιλόξενο κονάκι,
κι' ἐρώτων οὐρλιόσματα μου 'λόγγιζαν ταυτίτῃ,
καὶ κἄποτε μου 'τρώγατε κανένα μπαρμπουνάκι.

Χαίρετε λάλα πνεύματα κι' ἀρχαίων μάγων μούσαις,
καὶ αἰεὶς γοργαῖς κι' εὐκίνηταις σαρανταποδουρούσαις,
ποῦ μὲ ξανθοὺς ἐνίστε καὶ μαύρους ἀσκαθάρους
ὡσάν ταξίχαροι Ρωμηῶν ἰερέταις 'στούς τοίχους,
χαίρετε πόλεμοι κλεινοὶ μὲ Τούρκους καὶ Βουλγάρους
καὶ τρίξιμο μὲ θούρια καὶ μὲ παίξιμον ἤχους.

Χαίρετε τῆς πυρίτιδος παραγχεμένοι χρόνοι.
τῶν Σταυροφόρων θερίματα καὶ σύγχρονοι Βαρῶνοι,
αἰματα μπλε, ποῦ τρέγατε 'στῆς φλίβαις τῶν σάν τίλις,
τουρκίγια, ποῦ 'τραπήκατε νὰ λάμψετε 'τόν ἤλιο,
παράσχιμα, εἰσάχιμα, σπαλέταις νικητῶν,
ζουφλαμανόζι κόνκινε ζυλίνων ἱπποτῶν,
προεκβολὰ καὶ προβολὰ γαστρίων καὶ στομάχων
καὶ ποδαρίλα ζιδώρους στυρατῶν προμάχων.

Χαίρετε, πρώτοι γείτονες, ποῦ τώρα παραφόρος
προπέμπετε τὸν Πίνδαρον τῆς τσιρῆς εὐλαείας,

καὶ σὺ, βρουσοῦλα τοῦ σπητιοῦ, ποῦ 'στειράφεις πρόφωρος
καὶ περιμένεις τὰ νερά τῆς λίμνης Στουμφαλιάς.

'Ὁ δρόμος τῶν Πιννακωτῶν, ποῦ ἐθνάει εἰς πέρα
καὶ τρέφουν τὰ σκουπίδια σου πεινῶντων σκυλίων σφιην,
ἀγγῆρος κι' ἀλχημόντος ἡ βρώμα σου κι' ἡ λείρα
'στὴν μνήμη τὴν εὐγνώμονα τοῦ Φασουλῆ θὰ μένη.

'Ὁ Φασουλῆς σὲ χαιρετᾷ
κι' ἀφίνας τὰ Πιννακωτὰ.
Πιννακωτῆ, Πιννακωτῆ,
ἔλ' ἀπὸ τᾶλλο μου ταυτί.

Γιὰ κύττα, Περικλέτο μου, μετακομίσεις τρέλλα,
βάρδα κι' ἀπέρουσαι πῶθων
εἰς τὸ Διδότου τὴν ὁδὸν,
τριαντατρία νοῦμερο, πάρε καρῶτα κι' ἔλα.

Βάρδα βάρδα, μὴ κάρω,
καὶ μὲ καρτερεὶ τὸ κάρω.

Μὰ κι' ὁ Δῆμαρχος Μερκουῆς παραιτᾷ τὸν μαχαλλᾷ,
τούτος πᾶσι παρακάτω κι' ἐγὼ πάω πρὸ ψηλά.

Περικλέτο συμπολίτη,
στάσου, μὴ μ' ἀγοπορῆς,
'γρήγορα 'στὸ νέο σπῆτι
νᾶλθῆς νὰ μὲ συγχρηῆς.

Νᾶμπης μέσα μ' ἕνα μούτρο ζευρισμένο κι' ἰλάρω,
πρῶτα τὸ δεῖξὲ ποδάρη κι' ὕστερα τριστερό,
σὲ προσμένω 'στου Διδότου... χῶρες γιὰ χορούς εὐφῶς...
νοῦμερο τριαντατρία, 'ρώτης καὶ θὰ τὸ 'βρῆς.

Γάλλει μὲ τόνον χορὸς γειτόνων.

'Απὸ κρῖτον ἐπίπλου βουζέι
ὁ μαγγίλος αὐτὸς μαγαλάς,
ὁ κλεινὸς Φασουλῆς μετοικίξει,
τῶν γειτόνων πληγῆ καὶ μπαλιὰ.

'Αρχιμὰ βροντοῦρος προηγιτάει
μετ' ἐπίπλου ἀρχαίου καιροῦ,
κι' ἀπὸ πίσω ζυλίνου σωροῦ
τὸ Κερβάνι κινεῖται.

'Φεύγετε μὲ τὰ μὲμπιλά σου, μὰς ἀδείαζεις τὴν γωνιά,
κι' ἀπὸ βρόντους κι' ἀπὸ φέστεις θὰ 'συχᾶς ἡ γειτονιά.
Φεύγετε, φεύγετε, κι' οἱ γειτόνοι τοὺς γιανκῶδες τῶν τινάζουν,
εὐρε 'στὸ καλὸ φωνάζουν,
ἐλελεῦ, ἀλχημιστῆ,
μάγες καὶ πνευματιστῆ.

Φεύγετε, ζυλίνε Στρατάρχη καὶ ζυλίνα φομελιὰ,
κακαρίζουν τὰ κοκόρια καὶ γαυρίζουν τὰ σκυλιὰ,
καὶ τ' ἀπλήρωτα τὰ χρέη σοῦ γαρεῦ ἡ Μιχαλοῦ,
παρκαθίσεις μαζί μας, τώρα κἄθεις κι' ἄλλου.

Νὰ συμπάγια Ρῶς καὶ Ζάννου, σὰν κι' αὐτὴ δὲν 'βρίσκει ἔλλα,
εἶναι νέκτωρ κι' ὄμβροια, πίνετε σπῆτικα τὸ ἀπουκάι.

Γραμμές τοῦ Ζητυσιάνη, ποταίνου βββββ,
τῆς φέσσας ἔταίρον τὸ μάγον μπαλιάν.